

«Крок - це маленьке життя» або Книга, присвячена вчительці

Бути вчителем-мамою для понад тридцяти дітей, вчителем-другом, вчителем-педагогом, вчителем-психологом, вчителем-організатором, вчителем-вихователем, вчителем-чарівником, вчителем-супергероєм, вчителем-янголом у молодшій школі протягом п'яти робочих днів на тиждень не так вже і просто. Для цього потрібні любов, Божий дар і всесвіт-душа.

Я про Людмилу Снігур – людину, яка виховує серце української нації –

сьогоднішніх учнів. А вони навчаються у 3-А класі Рівненського НВК «Колегіум».

Саме їй присвятила свою першу книгу «Крок – це маленьке життя» учениця цього ж класу **Ніка ШПАК**. А таке трапляється не щодня і не щомісяця, погодьтеся. Тому що любов дитини – одне із найсправжніших і найчистіших почуттів.

Презентували ми дитяче видання у Літературному музеї Уласа Самчука м. Рівне на цьому тижні.

– Що тобі сподобалося найбільше? – запитую Ніку.

– Виступ учителя з Малої академії наук (Олександра Олексійовича Мазура, – авт.), – відказує вона. – Він так гарно розповів про народження книги. Коли народжується дитинка, то всі лікарі – в масках. І ми під час презентації теж були у масках.

Проілюструвала книгу сама авторка – Ніка Шпак. А допомагали нам творити це маленьке диво добрі чарівниці: **Людмила ГЕРУС (літературна редакторка)** та **Наталія КАЧАНОВСЬКА (технічна редакторка)** за підтримки громадської організації «Центр креативу».

«Кожна дитина про щось мріє. Наприклад, про дружбу чи щастя. Коли ми виростаємо, то в дорослому житті ми все одно майже діти. Тому продовжуємо мріяти.

Кожен крок – це маленьке життя, яке ми бачимо в собі.

У кожного з нас є день, коли ми народилися. Це наш день народження. Ми його святкуємо і отримуємо подарунки. Ми чекаємо на той день, бо він робить нас щасливими.

Ми любимо навколишній світ – це наше чудо, без якого ми не можемо прожити. Ми любимо те, що створив Бог, і радіємо від того, що з нами є наші рідні.

Ми їх дуже-дуже любимо! А коли хочемо щастя, то воно завжди поруч, бо наші рідні з нами! І в день народження, і без нього.

Отже, про щастя не мріють, його просто нікуди від себе не відпускають».

Із книги Ніки Шпак «Крок – це маленьке життя».

Олена МЕДВЕДЬВА,
письмениця

P.S: Щира подяка працівникам Літературного музею Уласа Самчука, Музею бурштину та Олександрові Мазуру за організацію та проведення свята.